

Joëlla is blij dat ze haar leven weer op de rit heeft.

Joëlla leeft haar leven weer

Joëlla's jeugd was extreem onveilig, maar ze is vastberaden om iets moois van haar leven te maken. "Ik ben weer gaan dansen en doe mee aan de musicalklas. Zo gaaf", zegt ze.

Als ik Joëlla (19) opzoek in Budel-

Schoot zijn er verschillende sms'jes over en weer gegaan. Ze is druk met haar mbo-opleiding, die heeft prioriteit. Onze eerdere afspraak is daarom verzet naar een zaterdag. Ik ontmoet een mooie meid, schuchter glimlachend. Spannend vindt ze het, maar ze wil graag haar verhaal vertellen. "Misschien hebben andere jongeren er iets aan."

Foute vriendjes

De afgelopen jaren liep Joëlla volledig vast: ze vereenzaamde, kreeg gedragsproblemen, werd gepest en zocht haar toevlucht op internet. Ze had verschillende foute vriendjes en kreeg een relatie met een jongen die haar als zijn bezit zag. Psychologische hulp sloeg niet aan. "Het was zo'n chaos in mijn hoofd, ik wist het echt niet meer. Als ik bij de psycholoog zat, zei ik maar dat het goed ging, om ervan af te zijn." Het ging helemaal niet goed, de laatste jaren waren er zelfs momenten dat Joëlla zichzelf in haar polsen sneed.

Haar wereld begon te kantelen in groep vijf van de basisschool. Haar vader, bedrijfshulpverlener, werd gebeld om zijn eigen moeder te reanimeren. Tot dan toe had hij alleen op Lotus-slachtoffers geoefend, nu was het menens. "Maar oma overleefde het niet en dat heeft papa zichzelf altijd kwalijk genomen. Hij vond dat hij gefaald had, maar daar sprak hij niet over. Hij ging drinken. In het begin hadden we dat niet in de gaten, maar papa veranderde, werd onvoorspelbaar."

Geruzie

"'s Avonds, wanneer mijn jongere zusje en ik in bed lagen, hoorden we vaak geruzie, we waren doodsbang dat mijn ouders gingen scheiden. Wat me heel verdrietig maakte in die tijd was gedoe met mijn konijn. Mijn vader liet het konijn vaak ontsnappen en dan kreeg ik op mijn kop van de burens. Ik schaamde me dan voor mijn vader, die het hok steeds opnieuw opzette. Negen van de tien keer was

hij onder invloed en niet aanspreekbaar."

Haar vader wilde in een vrijstaand huis gaan wonen, maar dat kon alleen in België waar de huizen goedkoper waren. Joëlla en haar zusje - die wel in Budel-Schoot op school bleven - raakten door deze verhuizing nog verder geïsoleerd. "Ik herinner me een tuin vol lege wijnpakken en bierflessen, heel naar. Mijn vader was heel ziek. Meerdere keren zag hij het niet meer zitten. Ik heb hem een keer betrap met een touw om zijn nek, toen wilde hij zichzelf ophangen in de tuin aan het speeltoestel. Ik heb dat touw toen afgepakt."

Onveilig

De verhalen die Joëlla vertelt, soms aangevuld met herinneringen van haar moeder die ook bij het gesprek aanwezig is, schetsen een extreem onveilige periode waarin vader niet geholpen wilde worden en moeder tegen beter weten in hoopte op een verandering ten goede. Er waren wisselend opnames bij de verslavingszorg en de GGZ, nooit met succes. Joëlla's vader werd opgepakt en kreeg een straatverbod. Allemaal ellende, iedere dag crisis.

Op een zondag in november 2008 kwam het bericht dat haar vader voor een trein gesprongen was. "Ik zat toen in de brugklas en dacht: 'Hoe moet dat nou? Ik heb proefwerkweek!'"

"Over de zelfdoding van mijn vader werd nauwelijks gesproken, mijn klasgenoten wisten zich geen houding te geven. En ik wist het zelf ook niet, ze vonden mij maar raar." Thuis ging iedereen in een overlevingsstand, gepraat werd er nauwelijks. Het was te pijnlijk, te zwaar.

Zware jaren

Het zijn zeven eenzame en zware jaren geweest, maar nu zet Joëlla ineens grote stappen. Afgelopen zomer ging ze tien weken in therapie in de jeugdkliniek van Yes We Can Clinics in de Ardennen, waar ze één-op-één-gesprekken en groepstherapie afwisselde met fysieke ontlasting door middel van activiteiten als kanoën, mountainbiken en hiken. "Het was heftig, maar heel hard nodig. Ik heb zoveel dingen opgeruimd en eindelijk verwerkt. En ik heb geleerd dat ik mag vragen, dat ik me mag uiten. Ik ben weer begonnen met mijn leven te leven en dat voelt fantastisch."

'Het was zo'n chaos in mijn hoofd, ik wist het niet meer. Als ik bij de psycholoog zat, zei ik dat het goed ging, om ervan af te zijn'